

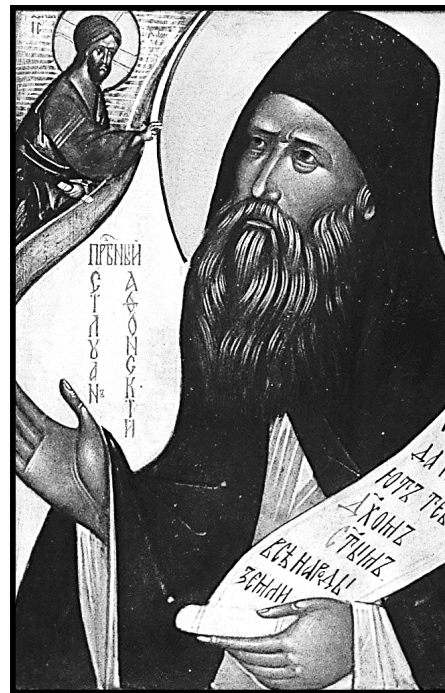
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 163 / 24 aprilie 2016

SFÂNTUL CUVIOS
SILUAN ATHONITUL

SPRE A DOBÂNDI SMERENIA

La început, când omul vine spre a lucra Domnului, Domnul, cu harul Său, dă sufletului puterea de a râvni binele și totul îi este ușor și prielnic; iar când sufletul vede în sine acestea, necercat fiind, gândește: „Toată viața mea voi râvni așa”. Făcând astfel el se înalță mai presus de cei ce viețuiesc negrijuliu și începe să-i judece; și așa pierde acel har care-l ajuta să plinească poruncile lui Dumnezeu. Și nu înțelege sufletul cum s-a întâmplat aceasta; atunci fusese atât de bine, iar acum totul a devenit greu, și nu-i este a se ruga. Dar nu trebuie să te înfricoșezi: este Domnul Carele cu milostivire povățuiește sufletul. De cum se semețește sufletul asupra fratelui, îndată îi vine un gând rău, neplăcut lui Dumnezeu, iar dacă sufletul se smerește, harul nu se depărtează, dar de nu, urmează o oarecare mică ispită, ca sufletul să

se smerească. Dacă însă nu se smerește, va cădea într-un păcat oarecare. Dacă nici atunci nu se smerește, va veni o mai mare ispită ce va duce la un păcat și mai mare. Și ispita se va tot întări, până când sufletul se va fi smerit; atunci ispita se depărtează, iar dacă mult se smerește, vine umilința și pacea, și tot răul se depărtează.

Așadar tot războiul este spre a dobândi smerenia. Vrajmașii au căzut prin mândrie, iar pe noi ne trag spre pierzanie prin aceeași. Vrajmașii ne laudă, iar dacă sufletul primește lauda, harul se depărtează de el, câtă vreme nu s-a pocăit. Astfel întreaga viață sufletul se învață smerenia lui Hristos, și câtă vreme nu are smerenie, tot mereu va fi muncit de gânduri rele. Dar sufletul smerit află odihna și pacea pentru carile vorbește Domnul (Io. 14:27).

Postul, și înfrânarea, și privegherea, și liniștirea, și celelalte nevoițe ajută, însă puterea de căpetenie este în smerenie. Maria Egipteanca prin post și-a uscat trupul într-un singur an, căci nici nu avea cu ce să se hrănească, dar cu gândurile s-a luptat șaptesprezece ani.

Smerenia nu dintr-o dată o vei învăța. De aceea Domnul și zice: „Învățați de la Mine smerenia și blândețea”. Spre a le învăța trebuie vreme. Iar unii au îmbătrânit în nevoițe, dară smerenia nu o au învățat, și nu pot înțelege de ce nu le

este bine, nu au pace, și sufletul negrijește. [...]

Cu neputință va fi să păstrăm pacea sufletului de nu vom veghea asupra minții, adică nu vom izgoni gândurile neplăcute lui Dumnezeu, și dimpotrivă, nu vom păstra pe cele plăcute Lui. Trebuie să privești cu mintea în inimă ce se petrece acolo: de este pace sau nu. Dacă nu, cercetează și vezi cu ce ai greșit. Pentru pacea sufletului trebuie să fii înfrânat, căci și de la trup ni se pierde pacea. Nu trebuie să fii iscoditor; nu se cade nici să citești ziare, nici cărți lumești, care pustiesc sufletul și aduc negrijanie și turburare. Nu osândi pe alții, căci adesea se întâmplă ca necunoscând pe vreunul, oamenii să-l vorbească de rău, pe când el cu mintea este asemenea îngerilor. Nu încerca să cunoști alte lucruri decât ale tale; grijește-te doar de ceea ce ți-au încredințat bătrânii, iar atunci, pentru ascultare, Domnul te va ajuta cu harul Său și vei vedea roadele ascultării în sufletul tău: pacea și neîncetata rugăciune. În viața de obște harul lui Dumnezeu se pierde cel mai mult din faptul că nu ne-am învățat a ne iubi fratele, după porunca Domnului. Dacă fratele îți va pricinui vreo măhnire, și în acea clipă primește vreun gând de mânie împotriva lui, sau îl osândești, sau îl urăști, vei simți că harul s-a depărtat și pacea s-a pierdut. Pacea sufletească cere să-ți obișnuiești sufletul să iubească pe cel ce te

rănește și de îndată să te rogi pentru el. Nu poate sufletul a avea pace, de nu va cere din răputeri Domnului darul de a iubi pe toți oamenii. Domnul a zis: „Iubiți pre vrăjmașii voștri”, iar noi, de nu vom iubi pe vrăjmași, nici pace în suflet nu vom avea. Neapărat trebuie să dobândim ascultarea, smerenia și dragostea, altminteri toate marile noastre nevoițe și privegheri vor fi în zadar.

Un Bătrân a avut următoarea vedenie: un om oarecare turna apă într-un vas cu fundul găurit; mult se ostenea omul, dar apa curgea și vasul rămânea gol. Așa și noi, trăim în nevoie, dar trecem cu vederea oarecare bună-săvârșire și din acea pricină sufletul rămâne pustiu.

Sursa: Arhim. Sofronie Saharov, *"Cuviosul Siluan Athonitul"*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2009

PĂRINTELE EFREM KATUNAKIOTUL

CĂSĂTORIE SAU CĂLUGĂRIE?

Voind să afle despre cugetările înalte și stările de har pe care le avea Starețul Efrem Katunakiotul, un tânăr aflat în vizită a întrebat:

- Părinte, cum să ne mântuim?
- Prin Spovedanie și Sfânta împărtășanie, a răspuns Starețul.

Iar toate celelalte vor veni de la sine.

Tânărul a fost surprins de simplitatea răspunsului. Apoi tânărul i-a mărturisit între patru ochi Starețului că vrea să se facă monah, dar nu știe ce să aleagă: viața de obște sau pustia. Entuziasmat de chipul luminos al Starețului și de faptele lui de evlavie, despre care auzise mai dinainte, ar fi vrut să-l întrebe dacă pe viitor îl va putea primi lângă el. Voia să afle cam ce gândește Starețul, căci auzise că el nu primea ucenici. Tânărul era însă puțin influențat de unii care spuneau: „Mai întâi în viața de obște și apoi, după ce te-ai copt, în pustie”. Atunci Starețul i-a spus răspicat:

– Ascultă, fiul meu. Pe care sfânt îl ai la evlavie?

– Pe Sfântul Nectarie.

– Ei, atunci să te rogi, spunând: «Sfinte al lui Dumnezeu, eu nu știu care dintre acestea două îmi va fi de folos. Luminează-mă să urmez calea cea dreaptă, căci Tu ca sfânt o cunoști».

– Dar cum voi înțelege care este voia lui Dumnezeu și a sfântului?

– Vei simți unde te odihnești mai mult sufletește. Acolo să mergi!

– Dar dacă și așa greșesc?

– Sfântul la care te rogi te va îmbrânci puțin să mergi acolo unde trebuie.

Tânărul a rămas uimit. Credea că voia lui Dumnezeu cu privire la viața lui personală trebuia să i-o descopere o persoană. Însă Starețul

avea noblețe sufletească pentru că respecta libera alegere a fiecăruia. Câteodată le spunea unora pe un ton glumeț, fixându-i cu privirea sa pătrunzătoare: „De-ai noștri ești sau ești dintre potrivnici?” (Isus Navi 3, 15), vrând parcă să le spună: „ai chemare monahală sau nu?”. Și astfel îi lăsa să se cerceteze pe ei înșiși.

Iar când nu știau ce să aleagă dintre monahism și viața lumească, Starețul îi trimitea la icoana Maicii Domnului „Grabnic-Ascultătoarea”, de la Mănăstirea Dohiariu, ca să o roage să-i lumineze și astfel să facă alegerea cea bună. Părintele Efrem fiind o pildă vie a monahismului care prin cuvinte și fapte a înmulțit harul și a arătat înălțimea vieții monahale, niciodată nu a silit conștiința cuiva în alegerea sa.

Atunci când îl întrebau care este voia lui Dumnezeu sau îi cereau să se roage și apoi să le-o spună, el le răspundea: „Fiii mei, eu mă voi ruga să vă lumineze Dumnezeu, pentru ca voi înșivă să alegeți calea prin care vă veți mântui și astfel să-L proslăviți pe Dumnezeu”. Chiar și atunci când, din evlavie, îl constrângeau să le-o descopere, el tot nu-și schimba cu nimic poziția. Ci dimpotrivă, spunea cu o oarecare încăpățănare: „Chiar dacă m-ar înștiința Dumnezeu care este voia Lui, tot nu le-aș spune-o, deoarece dacă le-o spun, atunci vrăjmașul le va pune o mulțime de piedici ca să n-o împlinească, și astfel păcatul va fi mai mare”.

Sursa: Ierom. Iosif Aghioritul, „*Starețul Efrem Katunakiotul*”, Ed. Evanghelismos, București, 2004, pp. 99-100

PROGRAMUL LITURGIC

Luni - Miercuri <i>25-27 aprilie</i>	18:00	Denie
Joi <i>28 aprilie</i>	08:30 18:00	Sfânta Liturghie Denia celor 12 Evanghelii
Vineri <i>29 aprilie</i>	09:00 18:00	Ceasurile Scoaterea Sf. Epitaf Denia Prohodului Domnului
Sâmbătă <i>30 aprilie</i>	08:30 23:00	Sfânta Liturghie Slujba Învierii
Duminică <i>1 mai</i>	12:00	Vecernia Învierii → A doua Înviere

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro